

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	21XCdo/2/2018
Identifikačné číslo spisu:	6812206034
Dátum vydania rozhodnutia:	27.06.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:6812206034.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: POHOTOVOŠŤ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 6C/117/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13Co/831/2015-70 zo dňa 29. decembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Revúca, ako súd prvej inštancie uznesením č. k. 6C/117/2012-33 zo dňa 19.04.2013 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 66 Eur za vznesenú námietku zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov (ďalej len „Sadzobník“), ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, uznesením č. k. 13Co/831/2015-70 zo dňa 29.12.2015 odvolanie žalobkyne ako oneskorene podané odmietol v zmysle § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. Uvedol, že napadnuté uznesenie okresného súdu bolo žalobkyni doručené 13. júna 2013, žalobkyňa podala odvolanie osobne na okresnom súde 1. júla 2013, žalobkyňa teda podala odvolanie oneskorene, nakoľko lehota na podanie odvolania jej uplynula dňa 28.06.2013.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Namietala, že si nepodala návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca a súd bol nesprávne obsadený (§ 237 písm. e/, f/ a g/ O. s. p., s účinnosťou do 31.12.2014, v spojení s § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p.). Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho, ako aj uznesenie prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil

prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne treba odmietnuť, pretože nemá náležitosti podľa § 428 C. s. p. (§ 447 písm. d/ C. s. p.).

5. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle prechodného ustanovenia § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá C. s. p. (podľa ktorých, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval podľa § 236, § 237 a § 239 O. s. p.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa argumentáciou žalobkyne, že zavedenie poplatku za námietku zaujatosti jej bráni vyjadriť sa k otázke zaujatosti sudcu nestotožňuje. Položka 17a bola do sadzobníka znova zavedená zákonom č. 621/2005 Z. z. pretože dochádzalo k zneužívaniu inštitútu námietky zaujatosti a tak k zbytočnému predlžovaniu konania. Podľa dôvodovej správy k tomuto zákonu predmetný poplatok by mal mať povahu kaucie, ktorá by sa mala poplatníkovi vrátiť, ak námietku podal odôvodnene. Takéto obmedzenie je podľa najvyššieho súdu primerané a prispieva aj k zachovaniu iného ústavou zaručeného práva a to práva na prerokovanie vecí v primeranej lehote. Daný poplatok za námietku sa navyše v prípade jej oprávnenosti účastníkovi konania podľa § 11 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch vráti. Otázkou vzťahu medzi právom na prístup k súdu a povinnosťou zaplatiť súdny poplatok sa zaoberal aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý v rozsudku zo dňa 19. júna 2001, č. sťažnosti 28249/95, vo veci Kreuz proti Poľsku uviedol, že nikdy nevylúčil možnosť, že záujmy riadneho chodu justície môžu odôvodňovať zavedenie finančného obmedzenia na prístup jednotlivca k súdu a konštatoval, že požiadavku zaplatiť súdny poplatok v súdnom konaní nemožno pokladať za obmedzenie práva účastníka na prístup k súdu, ktoré je nezlučiteľné per se s článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (odseky 59, 60). Uvedený právny názor vychádza z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napr. v rozhodnutiach sp. zn. 6 Cdo 291/2013, 6 Cdo 417/2013, 6 Cdo 120/2014, 6 Cdo 281/2014, 6 Cdo 301/2014, 6 Cdo 304/2014, 1 Cdo 122/2014, 3 Cdo 310/2014, 4 Cdo 229/2014, 5 Cdo 311/2014 a ďalšie.

7. Dovolanie žalobkyne je navyše zmätočné, jeho predmet a dôvody, ktorými žalobkyňa namietala nesprávnosť rozhodnutia odvolacieho súdu sú nesúladné, zjavne rozporné a nesúvisiace s napadnutým rozhodnutím. Žalobkyňa uviedla, že podáva dovolanie voči uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 29.12.2015 sp. zn. 13Co/831/2015 (pozri č. I. 70 spisu), s tým, že uvedeným rozhodnutím odvolací súd potvrdil uznesenie Okresného súdu Revúca zo dňa 19.04.2013 sp. zn. 6C/117/2012, ktorým okresný súd zaviazal žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku za vznesenie námietky zaujatosti. V predloženej právnej veci však Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením č. k. 13Co/831/2015-70 zo dňa 29.12.2015 odmietol odvolanie navrhovateľa ako oneskorene podané. Obsahová stránka argumentácie uplatneného dovolacieho dôvodu zjavne smeruje proti inému ako v dovolaní označenému rozhodnutiu odvolacieho súdu, pričom tomu zodpovedá aj dovolacia argumentácia, ktorá sa netýka obsahu napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

8. Súd prvej inštancie, v intenciách prípisu najvyššieho súdu, vytvoril žalobkyňi procesnú možnosť odstránenia väd podania - dovolania, ktoré bolo zmätočné. Žalobkyňa nereagovala ani na opätovnú výzvu súdu prvej inštancie.

9. Dovolanie žalobkyne teda nemá zákonom predpísané náležitosti v zmysle § 428 C. s. p. Tieto nedostatky bránia dovolaciemu súdu vykonať dovolací prieskum.

10. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobkyne ako procesne neprípustné odmietol (§ 447

písm. d/ C. s. p.).

11. V dovolacom konaní úspešnej žalovanej Najvyšší súd Slovenskej republiky náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože z obsahu spisu vyplýva, že jej v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.